

Til nr. 1

Stk. 2 er nyt. Forslaget er indsat for at koordinere boligydelsesloven med boligsikringslovens § 9. Forslaget medfører, at et medlem af husstanden, der er pensionist eller modtager invaliditetsydelse og er stærkt bevægelseshæmmet vil få ret til boligydelse uden at have den rettlige råden i form af lejekontrakt, skøde, andelsbevis eller lign. over beboelseslejligheden.

Ændringen må ses i sammenhæng med reglerne i §§ 11 og 14 om forhøjet maksimum for boligudgift og boligydelse, når lejligheden er egnet for bevægelseshæmmede.

Til nr. 2

Stk. 2 er nyt. Efter ændringen af § 44 i lov om leje i 1975 er det alene tilladt at medtage brændselsudgifter på varmeregnskabet, når udlejer leverer varme. Bestemmelsen gælder imidlertid kun forholdet mellem lejer og udlejer og ikke forholdet til en eventuel tredjemand, f. eks. et el-, gas- eller fjernvarmeverk. Der er for sådanne leverandører heller ikke pligt til på varmeregnskabet at specificere brændselsforbrugets andel af de samlede opvarmningsudgifter. For så vidt angår de tilfælde, hvor fjernvarmeverket ikke har foretaget en opdeling af udgifter til egentligt brændselsforbrug og andre udgifter, der vedrører boligens opvarmning har socialministeriet i cirkulære af 15. november 1978 i overensstemmelse med daværende praksis inden for boligsikringsområdet bestemt, at lejen inden boligydelsens beregning kan forhøjes med $\frac{1}{2}$ af lejernes normale å conto varmebidrag. Denne praksis søges ikke ændret.

Baggrunden for at bevare denne praksis for fjernopvarmede lejligheder, er, at en ændring svarende til den forhøjelse på 5 pct., som foreslås for el- eller gasopvarmede lejligheder, ville medføre en nedgang i boligydelse for en række pensionisthustande.

En tilsvarende regel har imidlertid ikke været gældende for beregning af boligydelse i lejligheder, der opvarmes med el eller gas. I boligsikringslovens § 4, stk. 4 er det fastsat, at for el eller gasopvarmede lejligheder sker der en forhøjelse på 5 pct. af den leje hvoraf boligsikring beregnes. For at harmonisere boligydelsesloven med boligsikringsloven på dette punkt foreslås det for el- eller gasopvarmede lejligheder at lejen forhøjes med 5 pct. af den leje, hvoraf boligydelse beregnes, såfremt lejeren betaler den fulde udgift til opvarmning.

Til nr. 3

Baggrunden for ændringen er, at familier med stærkt bevægelseshæmmede medlemmer for at finde en egnet bolig ofte er henvist til nyere dyrt byggeri. Det forhøjede maksimumsbeløb for boligudgiften kan i disse tilfælde ikke lægges til grund ved beregning af boligydelse, fordi den dyre husleje ikke skyldes særlige omkostninger ved at indrette boligen for bevægelseshæmmede. Ændringen betyder, ligesom den tilsvarende ændring i boligsikringslovens § 9, stk. 6, at de særligt gunstige regler for bevægelseshæmmede pensionister kan bringes i anvendelse, blot boligen er egnet for stærkt bevægelseshæmmede. For så vidt angår boligydelsens størrelse for stærkt bevægelseshæmmede henvises til bemærkningerne til nr. 5.

Til nr. 4

Bestemmelsen har til formål at give pensionister i små boliger opdelt i mange beboelsesrum ret til fuld boligydelse. Efter forslaget skal derfor ikke blot tages hensyn til antallet af værelser i boligen, men også til størrelsen af beboelsesarealet. Bestemmelsen indebærer, at pensionister med boliger på til og med 60 m² beboelsesareal ligestilles ved fastsættelsen af egenbetalingen uanset værelsesantallet. For disse boligtyper kan der således højst lægges 2 værelser til grund. På tilsvarende måde forudsættes boliger på til og med 75 m² højst at være på 3 værelser, ligesom boliger på til og med 90 m² forudsættes højst at være på 4 værelser.

Afhængig af hvad der er gunstigst for pensionisten skal anvendes enten det antal værelser der er i boligen, eller det antal værelser der svarer til de fastsatte arealgrænser. Således vil en 3 værelses bolig på 60 m² blive betragtet som en 2 værelses, og f.eks. vil en 4 værelses bolig på 70 m² blive betragtet som en 3 værelses. Hvis beboelsesarealet overstiger 90 m² skal ved fastsættelse af egenbetalingen anvendes det faktiske værelsesantal.

Grænsen på 60 m² svarer til den arealgrænse der efter loven gælder for kommunale pensionistboliger. Såvel denne grænse som grænserne på 75 og 90 m² er iøvrigt fastlagt på grundlag af oplysninger fra BBR-registret om antallet af boliger fordelt efter værelsesantal og beboelsesareal.

Beboelsesarealet skal opgøres på samme måde som i loven anvendes for kommunale pensionistboliger og som anvendes i BBR-registret, nemlig som bruttoetagearealet.

Iøvrigt henvises til de almindelige bemærkninger til lovforslaget.